

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci žalobce: **T. I.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Policie ČR, Městské ředitelství policie Brno**, se sídlem Cejl 4/6, Brno, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 10. 3. 2016 u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného a navrhl, aby soud rozhodl, že zásah žalovaného vůči žalobci spočívající v odnětí mobilního telefonu a jeho následné zadržování je nezákonné. V žalobě popsal skutkové okolnosti případu a dovodil, že žalovaný nebyl oprávněn mobilní telefon žalobci odebrat, neboť nešlo o věc důležitou pro řízení o přestupku a navíc hodnota věci byla v nápadném nepoměru k povaze přestupku, proto podle přesvědčení

žalobce žalovaný postupoval v rozporu s ustanovením § 34 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

Žalovaný po podrobném vyjádření k obsahu žaloby navrhl její zamítnutí jako nedůvodné.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 6. 4. 2016, č.j. 31A 27/2016-21 byla žaloba odmítnuta. Toto usnesení bylo ke kasační stížnosti žalobce zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2016, č.j. 5As 87/2016 a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Tento rozsudek nabyt právní moci dnem 17. 8. 2016.

Na nařízeném jednání, k němuž se žalobce ani jeho zástupce bez omluvy nedostavili, žalovaný po projednání věci setrval na svém stanovisku o nedůvodnosti podané žaloby a z důvodů uvedených již ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí.

Žaloba není důvodná.

Řízení o žalobách na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu je upraveno v ustanovení § 82 až 87 s. ř. s. Podle § 82 s. ř. s. se každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 83 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah a jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, u obecní policie obec. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. rozhoduje soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, avšak rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.

V dané věci podle vymezení daného petitum žaloby „Zásah žalovaného vůči žalobci spočívající v odejmutí mobilního telefonu žalobce a jeho následné zadržování je nezákonné“ jde o deklaratorní typ žaloby, kdy se žalobce domáhal zpětného určení, že již ukončený zásah žalovaného (byť v petitu žaloby bližší časové vymezení chybí) byl nezákonný, když podle žalobního tvrzení bylo porušeno ustanovení § 34 zákona o Policii České republiky.

Podle § 34 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, je policista oprávněn vyzvat osobu k vydání věci jestliže lze mít za to, že v řízení o přestupku může být uloženo její propadnutí anebo může být zabrána nebo jestliže jde o věc důležitou pro řízení o přestupku. Podle § 34 odst. 2 cit. zákona po předchozí marné výzvě k vydání věci podle odstavce 1, je policista oprávněn tuto věc odejmout. Přitom platí, že odejmout nelze věc pokud je její hodnota v nápadném nepoměru k povaze přestupku. Podle odstavce 3 tohoto ustanovení sepíše policista o vydání věci nebo jejím odnětí úřední záznam a osobě vystaví potvrzení a vydanou nebo odňatou věc policista předá orgánu, který je příslušný o přestupku rozhodnout.

Jak vyplývá z ustanovení § 2 zákona o Policii České republiky slouží Policie České republiky veřejnosti. K jejím základním úkolům patří chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony nebo mezinárodními smlouvami. Z vymezení základních zájmů a hodnot chráněných Policií České republiky v oblasti vnitřního pořádku a bezpečnosti, k jejichž ochraně policie vykonává svěřené pravomoci, pak vychází rozsah stanovené působnosti policistů.

Jak vyplývá z ustanovení § 10 odst. 1 zákona o Policii České republiky v případě ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti, jehož odstranění spadá do úkolů policie, je policista ve službě v pracovní době povinen provést úkon v rámci své pravomoci nebo přijmout jiné opatření, aby ohrožení nebo porušení odstranil.

Skutečností na jisto postavenou je, že k žalobcem označenému zásahu došlo v příčinné souvislosti s jím spáchanými přestupky, mimo jiné přestupku spočívajícího v tom, že při řízení vozidla za jízdy držel v ruce telefonní přístroj. Rozhodnutím magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností ze dne 5. 8. 2016 č.j. ODSČ – 10907/16-27 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění, kterých se dopustil tím, že porušil ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 2.000 Kč. Rozhodnutím Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravní správy, ze dne 14. 2. 2017 č.j. JMK 24864/2017 bylo rozhodnuto o odvolání žalobce a prvostupňové správní rozhodnutí bylo potvrzeno. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 17. 2. 2017. V přestupkovém spise je založen úřední záznam o v y d á n í věci, podepsaný žalobcem a potvrzení o předání věci žalobcem, které žalobce rovněž podepsal. Z úředního záznamu je také jasně patrné, že žalobce vydal věc podle § 34 odst. 1 zákona o Policii České republiky jako věc důležitou pro řízení o přestupku.

Žalobcem vytýkané porušení ustanovení § 34 zákona o Policii České republiky soud neshledal.

Toto ustanovení upravuje zákonné omezení vlastnického práva, důvody byly pro daný postup zcela relevantní a dostatečné, s přihlédnutím k okolnostem případu byl daný zásah policie přiměřený sledovanému účelu zabránit dalšímu páchání přestupku v silničním provozu a mohl mít bezprostřední souvislost s jeho následným objasňováním v přestupkovém řízení. Postup policie byl zjevně účinný, v dané konkrétní situaci dosáhl svého účelu. Soud plně respektuje diskreci policejního orgánu z hledisek jím zvoleného postupu v daném konkrétním případě na místě, poté, kdy zjistí narušení nebo ohrožení veřejného pořádku. Z úředního záznamu o provedení úkonu je pak zřejmé, na základě jakých skutečností byl úkon (zásah) proveden, je seznatelné, i když stručně, uvedeno, že se jedná o věc důležitou pro projednání přestupku, záznam i protokol byly žalobcem podepsány poté, kdy věc vydal. Ani v tomto ohledu soud žádnou nezákonnost v postupu policie neshledal. Nelze přisvědčit ani tvrzení o porušení ustanovení § 34 odst. 2, věta druhá, zákona o Policii České republiky, neboť jde o námitku uplatněnou žalobcem právě jen v rovině samotného tvrzení bez jakékoli

argumentace ve vztahu k hodnotě této konkrétní vydané věci.“ Nápadný nepoměr „ je pojem relativní a dovozovat zjevný nepoměr hodnoty mobilu k závažnosti spáchaných přestupků jen odkazem na obecný výklad veřejného ochránce práv bez jakékoli vazby na danou konkrétní věc (minimálně s informací o ceně věci, cenových relacích na trhu apod.) je zcela nepatřičné. Obdobné platí také pro odkazy žalobce na rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu a citaci z jeho rozsudků. Rozsudky, na něž žalobce odkazuje, mají vazbu k individuálnímu posouzení tam soudem řešeného jiného konkrétního případu a dopadají právě na projednávanou kauzu.

Lze tak uzavřít, že zásah v dané věci byl proveden orgánem k tomu příslušným, měl zákonný podklad, byl zcela legitimní (legimita omezení ve prospěch veřejného zájmu na naplnění účelu přestupkového řízení), nejednalo se o exces ani projev svévole. Zásah policie byl v daném případě zcela ospravedlnitelný, když k němu došlo na základě zákona, který odráží požadavky obecného zájmu.

Proto soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost je nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Brně dne 21. června 2017

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu